

Onderling Contact

Zórg voor de allerarmsten!

**Nieuws & Informatie
St. Onderlinge Zorg Oekraïne**

Juli 2006
7^e jaargang nummer 2

In dit nummer:

- Interviews
- Bezoek Kateryna Joesjtsjenko
- Jaarrekening 2005

Het aangrijpende
verhaal van:

Tatjana

Van de voorzitter

Daar sta je dan, in kostuum, te luisteren naar een speech van mevrouw Joesjtsjenko, de eega van de president van Oekraïne. In het kader van een presidentieel bezoek aan Nederland enige tijd geleden, was er een bijeenkomst gearrangeerd op het stadhuis van Vlaardingen. Want Vlaardingen en Oekraïne, die hebben iets met elkaar. Dat wil zeggen, op humanitair gebied.

Kateryna Joesjtsjenko op bezoek in Holland.

Samen met talrijke vertegenwoordigers van humanitaire stichtingen was ik als voorzitter van St. OZO uitgenodigd om deze bijeenkomst bij te wonen, aangezien mevrouw Joesjtsjenko graag haar dank wilde uitspreken voor de hulp uit Holland in het algemeen en die uit Vlaardingen in het bijzonder.

Ik moet zeggen: ze was heel eerlijk in het onderkennen van de problemen die de 'humanitaire' ondervinden aan de Oekraïense grenzen, de bureaucratie en de steeds veranderende wetgeving voor wat betreft het invoeren van humanitaire goederen. Hetgeen inderdaad vaak zorgt voor een geducht portie hoofdpijn, want bij elk werkbezoek wordt je op de grens weer geconfronteerd met veranderingen in het Oekraïense invoer systeem en gaat er veel tijd verloren met praten en vragen stellen en wat heel belangrijk is: laat vooral je hoofd niet hangen naar corrupte ambtenaren die iets aan jou willen verdienen. Maar haar dank was oprecht en ze hoopte dat er met een stabiele regering gewerkt kan worden aan een betere economie en betere leefomstandigheden voor velen van de Oekraïense bevolking.

Vervolgens was er gelegenheid tot vragen stellen, waarvan enkelen gebruik maakten. Al met al was het best wel zinvol om zo'n bijeenkomst als deze bij te wonen. Er is even contact met iemand van de regering van het land waarin je hulp verleent. Ook de gesprekken met vertegenwoordigers van andere stichtingen waren bijzonder interessant.

Maar mevrouw Joesjtsjenko moest verder en dus stapte ik weer in de auto richting Flakkee. Eén vraag hield me onderweg best wel bezig: wat moet het moeilijk zijn om leiding te geven aan een land dat qua mogelijkheden zo rijk is, maar waar men door allerlei logische en ook minder logische oorzaken er maar niet in slaagt om orde op zaken te stellen.....

COLOFON

Stichting Onderlinge Zorg Oekraïne is een onafhankelijke landelijke stichting met als doel het bevorderen van het maatschappelijk en geestelijk welzijn van de allerarmsten in Oekraïne.
Grondslag van St. OZO is de Bijbel

Secretariaat Stichting Onderlinge Zorg Oekraïne

Oost Voorgors 79
3241 KD Middelharnis

Tel: 0187-486572
Fax: 0187-482561

Bankrelatie:

Rabobank Middelharnis
Banknr. 3416.36.851

E-mail: info@stichting-ozo.nl
Internet: www.stichting-ozo.nl

Kamer van Koophandel: Nr. 24311775

Stichting Onderlinge Zorg Oekraïne
Zorg voor de allerarmsten!

Onderling Contact info krant verschijnt 4 keer per jaar

Teun Bakker

WWZ concert

Jongstleden zaterdag 1 april vond in de Grote Kerk te Tholen een Paasconcert plaats. In de geheel gevulde kerk genoten de bezoekers van prachtige koorklanken en samenzang. De organisatie van de WWZ-concerten kan terugzien op een zeer geslaagde avond. Zo ook Stichting OZO, want de opbrengst van deze avond was bestemd voor haar projecten. Vreugdevol en met dank aan WWZ mogen we de opbrengst vermelden: € 1350,00! Naar aanleiding van deze mooie en zinvolle avond, stelden we enkele vragen aan een enthousiaste Daan Schot, voorzitter en inspirator van St. WWZ te Dirksland.

- ***Daan, welk doel heeft Stichting WWZ?***

Stichting WWZ heeft als doel om door middel van het organiseren van concerten mensen te bereiken met het Evangelie, daarnaast willen wij ook met de opbrengst van deze concerten diverse zendingsdoeleinden steunen waaronder St. OZO.

- ***Waarom staat St. OZO in het goede doelen rijtje van St. WWZ?***

Stichting OZO willen wij van harte steunen, omdat ik met eigen ogen gezien heb dat zij prachtig werk verrichten in Oekraïne en dat er zeer zorgvuldig wordt omgegaan met de giften, zodat bijna 100% terecht komt bij het werkelijke doel, de hulp aan de allerarmsten.

- ***Je bent een keer met ons mee geweest naar Oekraïne. Hoe heb je dit ervaren?***

Mijn reis naar Oekraïne heb ik als zeer indrukwekkend en leerzaam ervaren. Waardering dat wij het zo goed hebben, maar ook prachtig om te zien hoe groot het geloof is van de mensen in Oekraïne; ondanks hun grote armoede zijn ze rijk in Christus.

- ***Welke boodschap zou je de lezers van Onderling Contact willen meegeven?***

Ik wil de lezers opwekken om vooral het werk van de OZO te blijven steunen. Niet alleen financieel, maar vooral om in het gebed het werk van de stichting telkens weer te gedenken.

Daan, bedankt voor dit interview en Gods zegen toegewenst voor jezelf en St. WWZ.

www.wwz-concerten.nl

Voorzitter WWZ-Concerten, Daan Schot uit Dirksland.

Langste Hongaarse woord

Het langste Hongaarse woord is: **Megszentségtelenithetetleniségeskedéseitekben.**
Onze Oekraïense medewerkers wisten met hun beste wil dit woord aan ons Hollanders niet uit te leggen. We weten dat er in de kring van de donateurs Hongaars sprekenden zijn. Kunt u ons vertellen wat de betekenis van dit woord is? We zijn benieuwd!

Reactie op videopresentatie

Bij dezen willen wij Stichting OZO hartelijk bedanken voor de Russische Bijbel. Onze dochter, die in maart jl. een videopresentatie van u bijwoonde op een avond met de Vrouwenvereniging 'Eliséba' van de HHK in Nieuwerkerk (Zld), mocht deze meenemen.

Zij bestemde de Bijbel voor het evangelisatiewerk in Leidsche Rijn, een nieuwe stad van Utrecht, waar wij (haar ouders) bij betrokken zijn. De Bijbel ligt nu in de post 'De Hoeksteen', waar vanuit het werk gedaan wordt. De evangelist die hier één dag per week de wijken intrekt, komt allerlei nationaliteiten tegen. Zelf hebben wij een Russische jonge vrouw voor schoonmaakwerk bij ons in huis en in het gebouw 'de Hoeksteen'. Zij heeft al een Russische Bijbel van ons gekregen en volgt ook een Bijbelcursus.

Wij wensen u in het verdere Gods zegen toe bij het goede werk wat u doet in Oekraïne. Heel anders dan wij hier doen, maar het eist ook volharding. En dat krijgen we alleen maar door de kracht van God en door het geloof in Jezus Christus.
(naam en adres bij St. OZO bekend)

Bezoek ook eens onze website:
www.stichting-ozo.nl

Giften

Naast de vele automatische incasso's, die een belangrijk deel van de inkomsten van de stichting bepalen, kwamen er in de afgelopen tijd weer heel veel giften binnen.

Ondermeer werd er uit een nalatenschap € 1000,- geschonken en verschillende bedrijven schonken € 10.000,-, € 2.500,-, € 1500,- en € 1000,-. Voor alle giften, groot en klein, spreken wij onze grote dank uit!

We mogen het zien als leiding van onze hemelse Vader, die harten neigt om humanitaire hulp te kunnen realiseren aan de arme medemens in Oekraïne!

In memoriam

We beseffen dat, wanneer ouderen in 'Rehoboth' hun intrek nemen, het wel eens hun laatste woning op aarde kan zijn. Zo overleed op maandag 5 juni 2006 Klári néni op 90 jarige leeftijd. Tijdens het mei werkbezoek zagen we reeds hoe haar krachten zienderogen afnamen. Hoewel zij heel moeilijk sprak, verzekerde zij ons nog hoe dankbaar ze was voor de goede verzorging. Nu is zij niet meer. Vreugde en verdriet zullen ook in 'Rehoboth' elkaar steeds afwisselen.....

Oekraïense OZO-medewerkers aan het woord, afl.1

In deze OC een interview met Hidi Marika, de hoofdzuster van verzorgingshuis 'Rehoboth'. Het is zaterdag 13 mei 2006. Genietend van een heerlijke voorjaarszon zitten wij bij de achteringang van het verzorgingshuis. Enkele bewoners houden zich bezig met de opvang van een nieuwe bewoner, afkomstig uit een smerige flat in Bányu. Andere bewoners zitten op een bankje gezellig te keuvelen. Glimlachend kijkt ze naar dit tafereel en slaakt een diepe zucht. Een mooi moment om haar enkele vragen te stellen.

- **Blij?**

Ongelofelijk blij. Als je de verhalen hoort hoe deze mensen soms jarenlang hebben moeten tobben, daar wordt ik heel triest van. Dat is helaas de bittere werkelijkheid. Het leven in Oekraïne kan heel mooi, maar ook heel hard en moeilijk zijn. Als je jong bent heb je idealen, maar oude mensen kunnen vaak alleen maar terugzien op moeite en verdriet. Zeker als de gezondheid problemen gaat geven, is men hier in Oekraïne afhankelijk van geld. Er is niets geregeld voor mensen die in armoede leven. Daar hebben jullie met het voedselproject genoeg van gezien! En daarom ben ik heel erg blij dat er nu 'Rehoboth' is. We zullen met Gods hulp ons best doen om 'Rehoboth' een Huis van Liefde te laten zijn.

- **Wil je iets vertellen over jezelf?**

Ik ben geboren op 12 mei 1968. Na de lagere school en het voortgezet onderwijs heb ik de driejarige verpleegstersopleiding gedaan in Beregszász (een grote stad, ongeveer 50 km. landinwaarts, red.). Daarna kreeg ik een baan aangeboden in het ziekenhuis van Chop (grensplaats, red.), waar ik veertien jaar gewerkt heb op neurologie en interne geneeskunde. Ik ben getrouwd met Hidi Józsi en we hebben twee kinderen van 11 en 16 jaar oud. We wonen bij mijn ouders. We zijn al dertien jaar bezig met het bouwen van een eigen huis en hopelijk kunnen wij daar eens gaan wonen.

- **Hoe bevalt je nieuwe baan?**

Ik was enorm verrast toen jullie mij vorig jaar vroegen om hoofdzuster te worden. Ik had net een aanbod gekregen om bij de ambulancedienst hier in het dorp te komen werken, maar de keuze was niet moeilijk. Ik vind het een eer om in 'Rehoboth' te mogen werken. Het is een heel mooi en kwalitatief goed gebouw. Alles is functioneel en netjes, er is overal aan gedacht zonder dat het overdreven luxueus is. De start in februari was voor iedereen onwennig.

maar nu is er een goede organisatie. Ook het personeel is zeer gelukkig om in dit huis te mogen werken. Verder hoef je maar te luisteren naar de bewoners en je hoort elke dag hoe blij ze zijn in hun nieuwe situatie. Ook voor hen was het begin moeilijk! Jóliska néni (een bewoonster, red.) wist absoluut niet wat het was om een douche te nemen. Toen ze zag hoe een douche werkt vertikte ze het om eronder te gaan staan! Met veel overredingskracht is het ons gelukt haar zover te krijgen en nu gaat ze het liefst twee keer per dag! De bewoners vormen eigenlijk één grote familie, ze leven met elkaar mee in vreugde en verdriet.

- ***Hoe voelt het om financieel afhankelijk te zijn van een humanitaire stichting uit Nederland?***

(ze denkt even na) Het belangrijkste is: vertrouwen hebben in elkaar. Met ongetwijfeld de beste bedoelingen verlenen mensen uit heel veel landen hulp in Oekraïne. Maar in de praktijk gaat er wel eens wat mis. (fel) Waarom werd er een verzorgingshuis gebouwd in Beregszász door een West-Europees land en staat het nu al jarenlang leeg? Geldgebrek? Wat is de reden dat men met dit project halverwege gestopt is? Onbegrijpelijk. Het is voor ons heel moeilijk te accepteren dat er door het buitenland voor een bepaald humanitair project met geld gesmeten wordt en het leidt vervolgens tot niets.

Met St. OZO ervaren wij een hechte vertrouwensband. Jullie zijn open naar ons en wij naar jullie. Het resultaat is deze prachtige instelling. Overigens vind ik het onvoorstelbaar dat de donateurs in Nederland zoveel geld geven voor jullie projecten. Dat moet betekenen dat er tussen St. OZO en de donateurs ook een vertrouwensband is. Dat is heel belangrijk, ook voor in de toekomst.

Hidi Marika, hoofdverpleegkundige verzorgingshuis 'Rehoboth'.

Het is heel simpel: er is vanuit de Oekraïense regering geen financiële hulp te verwachten om 'Rehoboth' te laten bestaan. Dus zijn we heel blij met de hulp uit Nederland. We kunnen dankzij deze hulp nu iets doen voor onze ouderen.

- ***We wensen jou Gods zegen en veel arbeidsvreugde toe.***

Dank je wel.
Ook voor St. OZO Gods zegen.

Ze bladert in haar Bijbel
en leest Mattheus 25 vers 40.

Financieel verslag 2005

Graag wil het bestuur van Stichting Onderlinge Zorg Oekraïne u inzage geven in de cijfers van de stichting.

BALANS PER 31 DECEMBER 2005

	2005		2004			2005		2004	
ACTIVA					PASSIVA				
Inventaris	€	1.895	€	2.535	Algemene reserve	€	45	€	45
Voorraden	€	853	€	876	Algemeen fonds	€	13.691	€	27.377
Vorderingen	€	706	€	759	Voorzieningen	€	250		
Liquide middelen	€	10.774	€	38.252	Langlopende schulden	€	-	€	15.000
					Kortlopende schulden	€	242	€	-
						€	14.228	€	42.422

STAAT VAN BATEN EN LASTEN OVER 2005

	2005		2004			2005		2004	
BATEN					LASTEN				
Donaties	€	64.121	€	95.042	Zorgkosten Oekraïne	€	73.599	€	115.348
Verkopen CD's	€	61	€	130	Mutatie algemeen fonds	€	12.614-	€	22.321-
Rentebaten	€	201	€	341	Kostprijs CD's	€	22	€	42
					Publiciteitskosten	€	2.109	€	659
					Algemene kosten	€	1.267	€	1.785
						€	64.383	€	95.513

De hierboven vermelde financiële overzichten zijn ontleend aan de jaarrekening 2005 van Stichting Onderlinge Zorg Oekraïne. Bij deze jaarrekening hebben wij een beoordelingsverklaring afgegeven.

Middelharnis 24 mei 2006.

Visser&Visser Registeraccountants
S.L. Visser RA

Toelichting van de penningmeester

Door middel van bovenstaand overzicht willen wij u graag op de hoogte stellen van de jaarcijfers over 2005. Een jaar, waarin de nadruk viel op de afbouw van verzorgingshuis 'Rehoboth'. De laatste loodjes van de afbouw hebben zwaar gewogen, in die zin dat St. OZO geen opspatsysteem kent. De financiële middelen werden direct aangewend voor de projecten, zodat het gevaar van een dreigend tekort niet denkbeeldig was. Dit gegeven was van te voren al ingecalculeerd: mochten de financiële middelen op een bepaald moment niet toereikend zijn dan zou de bouw vertraging oplopen. Met dankbaarheid kunnen wij echter vaststellen dat, er dankzij onze donateurs, van vertraging geen sprake is geweest. Wél heeft St. OZO, op aandringen van de medeverantwoordelijke Oekraïense instanties, het besluit genomen om een continuïteitsreserve op te bouwen voor de exploitatie van het verzorgingshuis. Deze reserve is, gezien het ontbreken van financiële steun door de Oekraïense overheid, volledig verantwoord en noodzakelijk. We gaan er voetstoots van uit dat onze donateurs het er mee eens zullen zijn dat hun

giften ook zullen worden aangewend voor het laten voortbestaan van het project verzorgingshuis. Verder is in de achterliggende vergaderingen uitgebreid besproken of St. OZO in aanmerking moet komen voor het goede doelen keurmerk. Op zich zou dit een goede zaak zijn, ware het niet dat er aan dit keurmerk enorm hoge kosten verbonden zijn. Een kostenpost van uw geld! Dit was voor ons de reden om hiervan af te zien, want elke donateur die geïnteresseerd is in de volledige jaarrekening, krijgt hiervoor de gelegenheid door contact met mij op te nemen om antwoord te krijgen op uw vragen. In het achterliggende jaar mocht de stichting veel nieuwe donateurs verwelkomen, waar we uiteraard heel blij mee zijn. We mogen terugzien op een jaar waarin St. OZO in staat werd gesteld haar projecten te continueren. Wij beseffen hiermee, naast de donateurs, volkomen afhankelijk te zijn van de zegen van God. Hij heeft alles wél gemaakt!

Albert van Holten, penningmeester (0187 - 489228)

Afscheid nemen van buren en bekenden en dan voorgoed naar 'Rehoboth'.

Tatjana ontdekt dat er in 'Rehoboth' liefde woont

In de beginjaren van St. OZO werden we tijdens een werkbezoek geconfronteerd met een gezin in Bányu.

In het kader van het voedselproject werden we via een kerkelijke gemeente op het spoor gebracht van dit adres. Het staat ons nog helder voor de geest hoe we aanbelden aan een vervelozende deur in het portaal op de eerste verdieping van een flatgebouw. Een mevrouw deed open en nodigde ons binnen. De armoede was hier tastbaar. Alles was oud, goor en versleten. We namen voorzichtig plaats op enkele wrakke stoelen en informeerden naar de omstandigheden van dit gezin.

Mevrouw vertelde dat zij enige jaren geleden getroffen was door een beroerte, waardoor haar rechterarm verlamd was. Ook het lopen en spreken ging uiterst moeizaam. Haar man was overleden en zij droeg nu alleen de zorg voor haar

nog thuiswonende zoon en haar gehandicapte dochter. Haar pensioen was minimaal en ze moest 's zomers al sparen voor het betalen van de dure stookkosten in de winter. Geen vetpot, dus!

Toen we vroegen waar haar dochter was, bracht ze ons in een kamertje waar we een hoopje mens onder een vieze deken aantroffen. Dit meisje, Tatjana, ter grootte van een kind van tien jaar, bleek reeds 32 jaar oud te zijn en woog slechts 24 kilo. Ook bleek zij heel gebrekkig te kunnen spreken, meer het uitstoten van klanken.

Haar zoon was los-vast werkmans en zijn salaris bracht weinig gewicht in de

Zoonlief in dronken toestand.

Voor het eerst op bezoek bij Tatjana.

gezinsschaal, helaas vanwege zijn liefde voor het dagelijks consumeren van vele glazen wodka. Het was duidelijk: hier moest, met name voor moeder en dochter, onmiddellijk geholpen worden! Zij werden verzekerd van een tweewekelijks voedselpakket, medicijnhulp, schone kleding, lakens en dekens. De zoon werd vermaand te stoppen met drinken en wat meer voor zijn moeder en zus te zorgen, waar hij aarzelend mee instemde en beterschap beloofde.

Tatjana wordt verwelkomt.

Zo werd dit gezin gedurende enkele jaren geholpen, totdat wij hen vertelden van het in aanbouw zijnde verzorgingshuis. Zou het niet veel beter zijn als moeder, met haar gebrekkige gezondheid; en haar dochter, vanwege haar handicap, straks in het verzorgingshuis zouden komen wonen? Zij zouden goed verzorgd gaan worden! Moeder stemde hier onmiddellijk mee in. Deze verhuizing gebeurde op een avond in februari 2006. Welkom geheten door directie, hoofdzuster en personeel, betrokken Tatjana en haar moeder een kamer in het splinternieuwe verzorgingshuis. Tatjana woog om onbegrijpelijke redenen nog maar 18 kilo. Maar zij maakten naar ieders waarneming een goede tijd door. Tatjana kreeg therapie, goede voeding en werd het lievelingetje van het personeel. Ze werd van een stil meisje een vrolijke meid, die, tot ieders verwondering, over een goed stel hersens bleek te beschikken.

Toen kwam ergens in maart, als een donderslag bij heldere hemel, het verzoek van haar moeder om hen terug naar huis te brengen. Vele gesprekken volgden. De grote vraag was: waarom? Geen antwoord, we willen naar huis. Tatjana wilde niet, maar moeder was vastbesloten: we gaan naar huis. Zo ging het, want je bent niet verplicht om in 'Rehoboth' te wonen. De tijd verstreek tot aan het mei werkbezoek. Aangekomen in Oekraïne informeerden we naar Tatjana en haar moeder en Jenö stelde voor hen te bezoeken.

De entree van de flat van Tatjana.

Reeds de volgende dag drukten we op de bel naast de inmiddels bekende verveloze voordeur. Er werd niet open gedaan. Niemand thuis? We gingen weg en de volgende dag probeerden we het opnieuw. Toen ging de deur open en moeder vertelde in tranen dat de vorige dag haar zoon in stomdronken toestand haar gedreigd had om voor niemand de deur open te doen, zéker niet voor Hollanders die hem zouden beroven van het pensioen van moeder en een gehandicapten uitkering van Tatjana.

Zoonlief had geen behoefte om de wodka vaarwel te zeggen en daar moest iedereen zich maar aan aanpassen. Wat een drama!

We probeerden moeder ervan te overtuigen dat het voor haarzelf en Tatjana beter was zich op de toekomst te bezinnen. Wie zorgt er voor Tatjana als moeder zal overlijden? Ook al is Tatjana niet oud, zij mag rekenen op een goede verzorging in 'Rehoboth'!

Gewikkeld in een vieze deken, stinkend naar uitwerpselen en urine.

Aangekomen in verzorgingshuis 'Rehoboth' gelijk het bad in.

Dit bezoek resulteerde in de toezegging van moeder dat Tatjana weer naar 'Rehoboth' mocht, zij zelf zou de volgende dag willen komen. We namen Tatjana meteen mee, gewikkeld in een vieze deken, stinkend naar uitwerpselen en urine.

Tatjana is nu in goede handen.

De volgende dag werd het drama compleet.

Moeder werd opgehaald en bij aankomst in 'Rehoboth' wilde Tatjana haar moeder niet zien. Tatjana was volslagen hysterisch! Naderhand vertelde de enigszins gekalmde Tatjana, moeilijk sprekend, haar verhaal:

Jarenlang was zij de spil waar alles om draaide. Haar gehandicapten uitkering, plus het pensioen van haar moeder werd verzopen door haar broer én haar moeder. Als zij hier aanmerkingen op maakte, werd zij door haar moeder tot bloedens toe geslagen. Maar nooit al te erg, want ze moest in leven blijven vanwege haar uitkering. De blauwe striemen op haar misvormde lichaam bewezen haar gelijk.

Na deze ontboezemingen was iedereen stil, geschokt en aangedaan. Tatjana was het zat, zij had ontdekt dat er in 'Rehoboth' liefde woont. Nu pas kwam het eruit. Na jaren van ellende en narigheid, werd ze in 'Rehoboth' met liefde omringt. En daar wilde ze niet meer vandaan. Behalve moeder, die jammerend en verlangend naar drank en met geld zwaaiend naar huis wilde. We hebben moeder toen maar thuis gebracht. We drukten 's avonds laat opnieuw op de bel naast de vervelozе voordeur.

Er werd niet opgedaan. Moeder verhief haar stem in het portaal van de eerste verdieping van de flat in Bátyu. De deur ging open. Haar zoon stond in de deuropening en kon bijna niet op zijn benen staan. Ze zullen het moeten doen met een karig pensioen en de inkomsten van los-vast werk. Zij kunnen niet meer profiteren van Tatjana. Die tijd is voorbij!

Een volslagen hysterische Tatjana wil haar moeder niet meer zien.

Er breken nu betere tijden aan voor *Tatjana*.